

Vaasan hallinto-oikeus

Diaarinumero 00132/19/5105

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

8.7.2020

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **15.7.2020**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 8.7.2020 nro 20/0097/3, valitus ympäristölupa-asiassa Ympäristöluvan myöntäminen Tytyrin kalkkitehtaan toimintaan, Lohja

Luvan hakija

Nordkalk Oy Ab

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **8.7.2020 – 14.8.2020** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet ja valitusaika

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. **Valitusaika päättyy 14.8.2020.**

Vaasan hallinto-oikeus**Päätös**

Antopäivä
08.07.2020

Päätösnumero
20/0097/3

Diaarinumero
00132/19/5105

Asia Valitus ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakija Nordkalk Oy Ab

Luvan hakija Nordkalk Oy Ab

Päätös, johon on haettu muutosta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto 21.12.2018 Nro 287/2018/1

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on tarkistanut Nordkalk Oy Ab:n Tytyrin kalkkitehtaan ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisen hakemuksen sekä kalkkitehtaan ja kalkkikaivoksen toimintaa koskevan Uudenmaan ympäristökeskuksen ympäristöluvan nro YS 746, 5.6.2007 lupamääräykset siten kuin ne ovat muutettuna Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksellä Nro 120/2011/1, 21.10.2011 ja Vaasan hallinto-oikeuden päätöksellä Nro 13/0288/1, 14.10.2013.

Aluehallintoviraston päätökseen sisältyvät lupamääräykset A.1–A.62, joista lupamääräykset A.7, A.8, A.10, A.22, sekä A.39–A.62 kuuluvat seuraavasti:

Päästöt ilmaan

A.7. Kiertouunin savukaasujen ilmaan johdettava NO_x-päästö saa olla enintään 450 mg/Nm³, SO_x-päästö enintään 50 mg/Nm³, CO-päästö enintään 500 mg/Nm³ ja TOC-päästö enintään 10 mg/Nm³.

A.8. Kuilu-uunin savukaasujen ilmaan johdettava NO_x-päästö saa olla enintään 350 mg/Nm³, SO_x-päästö enintään 50 mg/Nm³ ja TOC-päästö enintään 30 mg/Nm³.

Osoite
Korsholmanpuistikko 43
PL 204
65101 VAASA

Puhelin
02956 42611

Telekopio
02956 42760

Sähköposti
vaasa.hao@oikeus.fi

A.10. Esitetyt päästöraja-arvot ovat vuorokausikeskiarvoja tai vähintään puoli tuntia kestävästä pistemittausten keskiarvoja ja ne koskevat normaalia käyttötilannetta, jolloin uunin käynnistys- ja pysäytysjaksoja eikä häiriöitä lueta tähän kuuluvaksi. Epäpuhtauksien pitoisuudet kuivissa savukaasuissa tulee redusoida 11 %:n happipitoisuuteen.

Häiriötilanteet ja muut poikkeukselliset tilanteet

A.22. Mikäli poistokaasujen puhdistuslaitteisiin tai prosessilaitteisiin tulee vikoja tai häiriöitä, jotka lisäävät päästöjen määrää tai muuttavat niiden laatua haitallisemmaksi, laitteet on saatettava normaaliin toimintakuntoon niin pian kuin se teknisesti on mahdollista.

Kalkinpolttouunien suodatinlaitteiden ohitusaikojen kokonaiskesto uunia kohti ei saa ylittää liukuvaa vuosijaksoa kohden 15 tuntia eikä yksittäisen katkoksen enimmäiskesto yhtä (1) tuntia.

Kierrätysöljyn käyttö polttoaineena kuilu-uunissa

Polttoaineet

A.39. Kalkkitehtaan kuilu-uunissa saa käyttää polttoaineena kierrätysöljyä (jäteluokka 13 02) enintään 14 000 t/a, joka koostuu pääosin laivojen pilssivesien mukana tulevasta bunkkeriöljystä. Kierrätysöljyn polykloorattujen aromaattisten hiilivetyjen massapitoisuus saa olla enintään 10 mg/kg ja lämpöarvon on oltava vähintään 30 MJ/kg.

A.41. Kierrätysöljyn rikki- ja happipitoisuus saa olla enintään 1,0 painoprosenttia.

A.42. Polttoaineena käytettävä kierrätyspolttoöljyn varastointi tulee tehdä vaarallisia jätteitä koskevan lupamääräyksen A.17 mukaisella tavalla.

A.43. Käytettäessä kuilu-uunissa kierrätysöljyä, jonka polttamiseen sovelletaan jätteenpolttoasetusta, on koko kyseisen kalenterikuukauden ajan, käytettävästä polttoaineesta riippumatta, noudatettava lupamääräyksen A.48 mukaisia savukaasujen päästöraja-arvoja, muita tämän päätöksen määräyksiä, jotka koskevat jäteperäisten polttoaineiden polttoa jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013) muita vaatimuksia ja velvoitteita.

A.44. Kierrätysöljyn käytön uudelleen aloittamisesta sekä aina kierrätyspolttoöljyn ja tavanomaisen polttoaineen muutoksista on molemmissa tapauksissa ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutosta. Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kanssa voidaan sopia lyhyemmästä ilmoitusajankohdasta, jonka on aina oltava kuitenkin vähintään viikko ennen muutosta.

Polttoolosuhteet

A.45. Kierrätysöljyä käytettäessä on kuilu-uunin savukaasun lämpötila oltava kaikkein epäedullisimmissakin olosuhteissa vähintään kaksi sekuntia 850 °C mitattuna uunin sisäseinän läheisyydestä.

Päästöt ilmaan

A.46. Kuilu-uunin savukaasut on puhdistettava letkusuodattimen avulla tai muutoin vastaavan tasoisesti. Savukaasut on johdettava maan pinnasta vähintään 55 metriä korkean piipun kautta ulkoilmaan. Ulosvirtausnopeuden on oltava riittävä, jotta ns. savupiippupainumailmiö saadaan estetyksi.

A.47. Kuilu-uunissa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää kierrätysöljyn syöttämisen käynnistyksessä, kunnes lämpötila on saavuttanut 850 °C. Myös polton aikana syöttö on estettävä, kun lämpötila alittaa polton 850 °C tai, kun jatkuvat päästömittaukset osoittavat, että jokin lupamääräyksen A.48 päästöjen raja-arvoista ylittyy puhdistuslaitteissa ilmenevien häiriöiden tai vikojen vuoksi.

A.48. Kuilu-uunin savukaasupäästöt saavat tavanomaisessa käyttötilanteessa olla kierrätysöljyä polttoaineena käytettäessä enintään seuraavat ($O_2 = 3\%$, kuiva kaasu):

Päästökomponentti	Päästöraja-arvot käytettäessä mg/Nm^3 kierrätyspolttoöljyä käytettäessä $mg/Nm^3 O_2, 3\% O_2$	
	Vuorokausikeskiarvo	0,5 tunnin keskiarvo
Hiukkaset	10	30
Rikkidioksidi (SO_2)	50	200
Typen oksidit (SO_x)	200	400
Kloorivety (HCl)	10	60
Kokonaisorgaaninen hiili (TOC)	10	20
Fluorivety (HF)	1	4
Hiilimonoksidi, CO	50	100
Kadmium (Cd), tallium (Tl) yhteensä	0,05 näytteenottojakson keskiarvo	-
Elohopea (Hg)	0,05 näytteenottojakson keskiarvo	-
Nikkeli (Ni), mangaani (Mn), koboltti (Co), kromi (Cr), kupari (Cu), vanadiini (V), lyijy (Pb), arseeni (As), antimoni (Sb) yhteensä	0,05 näytteenottojakson keskiarvo	
Dioksiinit ja furaanit	0,1 ng I-TEQ/ m^3n	-

Raskasmetallien raja-arvot koskevat myös kyseisten raskasmetallien ja niiden yhdisteiden kaasumaisia ja höyrymäisiä päästöjä. Dioksiinien ja furaanien kokonaispitoisuus määritetään ottaen huomioon toksisuusekvivalenttikertoimet jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013) liitteen 1 mukaisesti.

Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot hiukkasille, TOC:lle, HCl:lle, HF:lle, SO_2 :lle ja NO_x :lle sekä Hg:lle eivät ylitä, jos:

- yksikään vuorokausikeskiarvoista ei ylitä edellä asetettuja raja-arvoja
- vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista 97 prosenttia ei ylitä edellä asetettuja raja-arvoja

– yksikään puolen tunnin keskiarvoista ei ylitä edellä asetettuja raja-arvoja. Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot raskasmetalleille ja dioksiineille ja furaaneille eivät ylitä, jos yksikään mittaustulos ei ylitä edellä asetettuja raja-arvoja.

Ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvo hiilimonoksidille (CO) ei ylitä, jos vuoden aikana mitatuista vuorokausikeskiarvoista 97 prosenttia ei ylitä edellä asetettua raja-arvoa.

Puolen tunnin ja kymmenen minuutin keskiarvot määritetään varsinaisen toiminta-ajan kuluessa mitatuista arvoista, joista on vähennetty tämän päätöksen lupamääräyksessä A.56 tarkoitetut luottamusvälin arvot. Vuorokausikeskiarvot lasketaan näin määritetyistä puolen tunnin keskiarvoista. Käynnistys- ja alasajojaksoja taikka savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriötilanteita ei oteta huomioon päästöraja-arvojen noudattamisen tarkastelussa, jos niiden aikana ei polteta jäteperäisiä polttoaineita.

Häiriötilanteet

A.49. Jos päästömittauksista käy ilmi, että mikäli mikä tahansa edellä määräyksessä A.48 asetetuista päästöjen raja-arvoista ylittyy, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava asiasta viipymättä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

A.50. Kierrätysöljyn polttamista kuilu-uunissa ei saa missään olosuhteissa jatkaa keskeytymättä yli neljää tuntia, jos mikä tahansa edellä määräyksessä A.48 asetetuista päästöjen raja-arvoista ylittyy. Tällaisten tilanteiden yhteenlaskettu kesto saa olla enintään 60 tuntia vuodessa.

Laitoksen vastaava hoitaja

A.51. Kierrätysöljyn polttoa varten on laitoksella oltava jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (362/2003) 4 §:n tarkoittama vastaava hoitaja, jolla on tehtävään riittävä koulutus ja työkokemus. Vastaava hoitajan nimi ja yhteystiedot on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen rinnakkaispolton aloittamista. Mikäli vastaavan henkilön yhteystiedot muuttuvat, on muutos saatettava tiedoksi em. viranomaisille.

Tarkkailu

Käyttö- ja päästötarkkailu on suoritettava kierrätysöljyä polttoaineena kuilu-uunissa käytettäessä seuraavasti:

A.52. Kierrätysöljyä vastaanotettaessa tulee tarkistaa jätelain 121 §:n mukainen siirtoasiakirja. Kierrätysöljyn määrää ja laatua on seurattava toimittajakohdaisesti ja itse ainakin neljännesvuosittain. Ainakin seuraavat suureet on analysoitava: tiheys, vesipitoisuus, tuhkapitoisuus, lämpöarvo, kloridipitoisuus, rikkipitoisuus ja PCB-pitoisuus.

A.53. Kierrätyspolton savukaasujen viipymäaika, vähimmäislämpötila ja happipitoisuus on todennettava ulkopuolisen asiantuntijan tekemin mittauksin vähintään kerran ensimmäisen 10 käyttökuukauden aikana ja epäedullisimmiksi

ennakoiduissa käyttöolosuhteissa. Todentamiseen liittyvät asiakirjat ja selvitykset on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle 12 kuukauden kuluessa kierrätyspolton aloittamisesta.

A.54. Kierrätysöljyä käytettäessä on polttoprosessia tarkkailtava mittaamalla jatkuvatoimisesti palamislämpötilaa kattilan sisäseinän läheisyydestä, savukaasun happipitoisuutta, painetta, lämpötilaa, määrää ja vesihöyrypitoisuutta. Vesihöyrypitoisuuden mittaus ei ole tarpeen, jos savukaasu kuivataan ennen näytteiden analysointia. Savukaasuista on mitattava jatkuvatoimisesti seuraavien epäpuhtauksien pitoisuudet:

- typenoksidit (NO_x)
- hiilimonoksidi (CO)
- hiukkasten kokonaismäärä
- orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC)
- suolahappo (HCl)
- fluorivety (HF)
- rikkidioksidi (SO_2)

A.55. Savukaasujen raskasmetallipitoisuudet (Hg, Cd, Tl, Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V) sekä dioksiini- ja furaanipitoisuudet on mitattava vähintään kaksi kertaa vuodessa, noin kuuden kuukauden välein. Mittaukset tulee suorittaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

Mittausraportissa on esitettävä tiedot kuilu-uunin ajotilanteesta mittauksen aikana ja mittaustulokset yksikössä mg/Nm^3 tai ng/Nm^3 kuivaa savukaasua muunnettuna happipitoisuuteen 3 %. Lisäksi mittausraportissa on esitettävä päästön massavirta (kg/h) ja arvio tulosten luotettavuudesta ja mittausten edustavuudesta. Saatuja tuloksia on verrattava voimassa oleviin päästöraja-arvoihin ja edellisten mittausten tuloksiin. Mittausraportti on toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa mittausten suorittamisesta. Päästömittauksissa saatuja tuloksia on käytettävä vuosipäästöjen (t/a) laskennassa.

A.56. Kaikki päästöjen ja vaikutusten tarkkailuun liittyvät mittaukset, näytteidenotot, analysoinnit, automaattistenmittausjärjestelmien kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset ja jatkuvatoimisten mittauslaitteiden laadunvarmennus on suoritettava Euroopan standardointikomitean (CEN) standardien tai niiden puuttuessa ISO-, SFS- tai vastaavan tasoisen kansallisen tai kansainvälisen yleisesti käytössä olevan standardin mukaisesti. Savukaasupäästöjen kertaluonteiset mittaukset on tehtävä ulkopuolisen asiantuntijan toimesta. Mittaajalla on oltava käyttämiensä mittausten menetelmien akkreditointi. Mittaustilanteessa kattilan ajotilanteen on vastattava mahdollisimman hyvin normaalia käyttötilannetta muuan muassa palamisolosuhteiden ja polttoaineiden osalta.

Savukaasun jatkuvatoimiset mittaukset on toteutettava siten, että päästöjen vuorokausikeskiarvoja koskevien yksittäisten mitattujen tulosten 95 prosentin luottamusvälin arvot eivät ylitä seuraavia prosenttiosuuksia:

- hiilimonoksidi (CO) 10 %
- rikkidioksidi (SO_2) 20 %

- typpidioksidi (NO₂) 20 %
- hiukkasten kokonaismäärä 30 %
- orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC) 30 %
- suolahappo (HCl) 40 %
- fluorivety (HF) 40 %
- elohopea (Hg) 40 %

Jos jatkuvissa mittauksissa hylätään jonakin vuorokautena enemmän kuin viisi puolen tunnin keskiarvoa käytettävän mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, on mittaukset mitätöitävä. Jos useamman kuin kymmenen vuorokauden mittaukset hylätään vuoden aikana tai lupamääräyksen A.50 mukaiset aikarajat ylittyvät, asiasta on ilmoitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle ja ryhdyttävä viipymättä toimenpiteisiin mittausjärjestelmän luotettavuuden parantamiseksi. Toteutettavista toimenpiteistä on raportoitava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Lohjan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa kymmenennestä hylkäyksestä.

Kierrätysöljypäästöjen mittaamiseen tarkoitetut mittausmenetelmät on oltava jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013) vaatimusten mukaiset. Lupamääräyksen A.36 mukaiseen tarkkailusuunnitelmaan on sisällytettävä ulkopuolisen asiantuntijan lausunto siitä, että mittausmenetelmät täyttävät edellä mainitun asetuksen vaatimukset. Asiantuntijan lausunto on päivitettävä, jos mittausjärjestelmään tehdään muutoksia.

A.57. Kierrätysöljypolton savukaasun epäpuhtauspitoisuuksien, polttoprosessin sekä lämpötilan seurantaan tarkoitetut jatkuvatoimiset mittauslaitteistot on kalibroitava ulkopuolisen asiantuntijan tekemin ja jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013) mukaisin rinnakkaismittauksin (QAL 2) kolmen vuoden välein. Kierrätyspoltoöljykäytön uudelleen aloittamisen jälkeen testit on tehtävä samana vuonna. Muina vuosina savukaasujen jatkuvatoimisille on tehtävä tarkastustestit (AST). Lisäksi mittalaitteiden ja mittausjärjestelmien luotettavuutta on ylläpidettävä QAL 3 -menettelyn mukaisesti.

A.58. Edellä velvoitettuja käyttö- ja päästötarkkailuja tarkkailua voidaan tarkentaa ja muuttaa toiminnanharjoittajan esityksestä Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla edellyttäen, että muutokset eivät heikennä tulosten luotettavuutta, lupamääräysten noudattamisen valvottavuutta eivätkä tarkkailun kattavuutta.

Tuhka

A.59. Kierrätysöljyn poltossa muodostuva tuhka on varastoitava tiivisrakenteisessa varastotilassa siten, että siitä ei aiheudu terveyshaittaa, eikä pölyamis- tai muuta ympäristöhaittaa. Kaikki laitoksen tuhkien siirrot ja muu käsittely on järjestettävä siten, että lähiympäristössä ei aiheudu pölyhaittaa.

A.60. Kierrätysöljyn poltossa muodostuva tuhka on mahdollisuuksien mukaan hyödynnettävä. Tuhka on toimitettava hyödynnettäväksi tai loppusijoitettavaksi laitokseen, käyttökohteeseen tai kaatopaikalle, jonka ympäristöluvassa tai sitä vastaavassa päätöksessä on hyväksytty kyseisen jätteen hyödyntäminen

tai käsittely.

Kirjanpito ja raportointi

A.61. Kierrätysöljyn käytön ja päästöjentarkkailun mittauksista, mittauslaitteistojen kalibroinneista ja tarkastustesteistä sekä näytteenotosta ja analyysistä on pidettävä kirjaa siten, että valvontaviranomainen voi tarvittaessa tarkastaa, että jätteen polttamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (151/2013) säädettyjä ja tässä päätöksessä annettuja laitoksen toimintaa koskevia vaatimuksia ja päästöraja-arvoja noudatetaan. Kirjanpitoon on liitettävä kunkin mittauksen tulokset ja muut mittauksista tai toimenpidettä koskevat olennaiset tiedot.

Kierrätysöljynpolttoon liittyvistä ympäristönsuojelun kannalta merkityksellisistä tapahtumista ja toimenpiteistä on pidettävä käyttöpäiväkirjaa. Siihen on merkittävä jäljempänä esitetyt raportointia varten tarvittavat tiedot.

Kirjanpito on pyydettäessä esitettävä ympäristöluvan valvontaviranomaisille.

A.62. Toiminnanharjoittajan on vuosittain helmikuun loppuun mennessä toimitettava Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Lohjan ympäristönsuojeluviranomaiselle edellistä vuotta koskeva raportti, josta käyvät ilmi ainakin seuraavat rinnakkaispolttoa koskevat tiedot:

- kuilu-uunin tuotantotiedot ja käyntiajat
- vastaanotetun ja käytetyn kierrätysöljyn kulutustiedot (t/kk, t/a) ja laatu-tiedot/analyysitulokset
- kierrätysöljypolton mitatut ja/tai laskennalliset päästöt ilmaan tämän päätöksen määräyksessä A.48 mainittujen epäpuhtauksien osalta selvitys päästöjen laskentatavasta, arvio virhelähteistä ja tulosten luotettavuudesta sekä vertailu lupamääräyksiin ja jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen vaatimuksiin
- yhteenveto jatkuvista mittauksista ja niiden laadunvarmennuksesta, mittauksen luotettavuudesta, mahdollisista häiriöistä sekä huolloista
- yhteenveto päästöjen jatkuvien mittauksen tuloksista, tiedot mittauksien tulosten hylkäämisestä vuoden aikana sekä tiedot mittalaitteiden tarkastuksista, kalibrointimittauksista ja kertamittauksista
- yhteenveto poikkeus- ja häiriötilanteista, niiden ajankohdista, kestoajoista, niistä aiheutuneista päästöistä sekä toimenpiteistä, joihin tapahtumien vuoksi on ryhdytty.

Raportointi on tehtävä soveltuvin osin sähköisesti.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluja

Tällä päätöksellä on tarkistettu Nordkalk Oy Ab:n Tytyrin kalkkitehtaan osalta Uudenmaan ympäristökeskuksen 5.6.2007 myöntämä ympäristölupa No YS 746 ja Etelä-Suomen aluehallintoviraston myöntämä toiminnan muutosta koskeva ympäristölupa Nro 120/2011/1, 21.10.2011 siten kuin sitä on muutettu Vaasan hallinto-oikeuden päätöksellä Nro 13/0288/01, 14.10.2013 vastaamaan tämän hetken lainsäädännön sekä toimialan parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) vaatimuksia.

Nordkalk Oy Ab:n kalkkitechdas on ympäristönsuojelulain (527/2014) 27 §:n mukainen direktiivilaitos, jonka ympäristölupa tulee tarkastettavaksi laitoksen pääasiallista toimintaa koskevien päätelmien julkaisemisen jälkeen. Tässä päätöksessä on sovellettu 26.3.2013 julkaistua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisia parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevia päätelmiä sementin, kalkin ja magnesiumoksidin tuotannossa. Päätelmien soveltamisalan ulkopuolelle on jätetty toimet, jotka eivät liity varsinaiseen tuotantotoimintaan kuten kaivostoiminta ja louhinta. Tämän vuoksi myös vakuustarkastelu on jätetty lupamääräysten tarkistamismenettelyn ulkopuolelle. Päätöksessä edellytetyt päästöraja-arvot, tarkkailu ja muut lupamääräykset A.1–A.38 perustuvat kalkkitehtaan parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimuksen toteuttamiseksi päätelmiin. Päästöille on ympäristöluvassa määrätty päästöraja-arvot siten, että päätelmien päästötaasoja ei ylitetä laitoksen normaaleissa toimintaolosuhteissa. Luvassa annetut päästörajat on määrätty tulevaisuuteen voimaan heti, huomioden, että ko. toimialan päätelmät on julkaistu maaliskuussa vuonna 2013. Poikkeuksena edellisestä on sammuttamon hiukaspäästöt, joille on hakijan ilmoituksesta myönnetty ympäristönsuojelulain 79 §:n mukaisella tavalla 9 kk lisäaika päätelmien mukaisten raja-arvojen saavuttamiseksi.

Uudenmaan ympäristökeskuksen 5.6.2007 myöntämästä ympäristöluvasta No YS 746 jäävät voimaan Nordkalk Oy Ab:n Tytyrin louhostäyttöä koskevat ympäristölupamääräykset B.1–B.17 sekä lupamääräys B.2 siten kuin sitä on muutettu Etelä-Suomen aluehallintoviraston päätöksellä Nro 228/2018/1, 8.11.2018.

Myös kaivostoimintaa koskevat aiemman ympäristöluvan mukaiset lupamääräykset on rajattu BAT-päätelmien tarkistamista koskevan lupa-asian ulkopuolelle. Selvyyden vuoksi lupamääräykset on kirjattu nyt annettavaan lupapäätökseen kuten ne on esitetty Uudenmaan ympäristökeskuksen 5.6.2007 myöntämässä ympäristöluvassa No YS 746.

Päätöksessä on esitetty perustelut uusista lupamääräyksistä ja lupamääräyksistä, joiden asiasisältöä on muutettu.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 21.10.2011 annetussa ympäristöluvassa Nro 120/2011/1 hyväksynyt kuilu-uunin kierrätysöljykäytön polttoaineena voimassa olleen jätteenpolttamista koskevan asetuksen (362/2003) mukaisella tavalla. Nyt annettavassa päätöksessä on päivitetty kierrätysöljyn polttoainekäyttöä koskevat lupamääräykset A.39–A.62 vastaamaan valtioneuvoston 20.2.2013 voimaan tullutta asetusta jätteen polttamisesta (151/2013). Aiemmin voimassa olleen asetuksen soveltamisalan mukaan tiettyjen öljyjätteiden polttoon ei sovellettu vaarallisten jätteiden (aiemmin ongelmajäte) erityisvaatimuksia. Asetuksessa 151/2013 vastaavaa pykälää ei ole ja siten kierrätysöljyn polttoa koskevat määräykset on annettu vaarallisen jätteen polttoa koskevien pykälien mukaisesti. Kalkkiteollisuuden BAT-päätelmissä on esitetty päästötasot jätteenpolttamista käytettäessä, mutta vaarallisten jätteiden osalta tulee sovellettavaksi jätteenpolttamasetuksen mukaisia päästöraja-arvoja, polttoolosuhteita ja tarkkailua. Käytännössä lupamääräykset tiukentuvat vanhaan lupapäätökseen nähden.

Kuilu-uuni ei ole tuotannollisista syistä ollut käytössä viime vuosien aikana. Nordkalk Oy Ab on ilmoittanut haluavansa säilyttää mahdollisuuden käyttää

kuilu-uunin polttoaineena yksinomaan kierrätysöljyä sekä tarpeen mukaan pelkkää tavanomaista polttoainetta. Etelä-Suomen aluehallintoviraston mukaan näin voidaan menetellä ja kuilu-uunille on annettu kahdet erilliset päästörajarvot käytettävän polttoaineen perusteella. Kierrätysöljykäyttöä koskevat päästöjen raja-arvoja, tarkkailua ja poltto-olosuhteita koskevat lupamääräykset on annettu valtioneuvoston asetuksen jätteen polttamisesta (151/2013) mukaan ja tavanomaista polttoainetta käyttäen kalkkiteollisuuden BAT-päätelmien mukaan.

Ympäristönsuojelulain (527/2014) mukaan direktiivilaitoksia koskee velvollisuus maaperän ja pohjaveden tilaa kuvaavan perustilaselvityksen tekoon. Nordkalk Oy Ab on toimittanut ympäristöluvan tarkistamishakemuksen laadinnan yhteydessä perustilaselvityksen tarvearvion ympäristöhallinnon ohjeen mukaisesti. Tämän perusteella aluehallintovirasto katsoo, että laitoksella ei ole tarpeen laatia ns. varsinaista perustilaselvitystä.

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on säilyttänyt lupamääräyksissä joka toinen vuosi tehtävät kokonaisleijumamittaukset. Nordkalk Oy Ab:n toiminnasta aiheutuvat merkittävimmät päästöt ovat ilmaan johdettavat kalkinpolton savukaasupäästöt sekä ajoittaiset pölypäästöt, joita aiheutuu useista eri päästöpis-teistä. Etelä-Suomen aluehallintovirasto katsoo, että päästövaikutusten tarkkai-lua myös kokonaisleijumamittauksin on aiheellista jatkaa ympäristönsuojelulain selvillä olo velvollisuuden täyttymiseksi. Vaikutustarkkailua, josta ilme-nisi luotettavasti yksinomaan kalkkitehtaan vaikutukset, on käytännössä mah-dotonta järjestää. Merkkiaineena käytettävän kalsiumin analysointi tuloksista antaa suuntaa kalkkitehtaan osuudesta kokonaisleijumaan verrattuna. Koko-naisleijumamittausten avulla saadaan mitattua lähialueelle kohdistuvia todelli-sia ympäristövaikutuksia ja tällöin ne sisältävät myös hajapäästöjen sekä lii-kenteen aiheuttaman kuormituksen.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Lupamääräys A.7. Lupamääräys koskee kiertouunin ilmaan johdettavia NO_x, SO_x, CO ja TOC-päästöjä, jotka on annettu kalkintuotannon BAT-päätelmien mukaisesti uunityypin LRK mukaan. Aiemmassa ympäristöluvassa asetetut päästöraja-arvot oli asetettu 10 % happipitoisuuteen. BAT-päätelmissä päästö-raja-arvojen toteutuminen tulee tehdä 11 %:n happipitoisuuteen nähden. NO_x-päästöille nyt asetettu päästöraja-arvo vastaa suuruusluokaltaan vanhaa 500 mg/ Nm³, kun huomioidaan happipitoisuuksien muutokset.

Tytyrin kalkkitehtaan rikkidioksidin päästöt ovat alhaiset rikin sitoutuessa kalkkiin. Kiertouunin rikkidioksidipäästöt ovat olleet vuodesta 2013 lähtien tasolla 3–5 mg/Nm³. Määräys on annettu BAT-päätelmien ja parhaan käyttö-kelpoisen tekniikan mukaisesti.

Lupamääräys A.8. Lupamääräys koskee kuilu-uunin ilmaan johdettavia NO_x, SO_x, CO ja TOC-päästöjä, jotka ovat voimassa tavanomaista polttoainetta käy-tettäessä ja annettu kalkintuotannon BAT-päätelmien mukaisesti uunityypin ASK mukaan. Myös kuilu-uunin rikkidioksidipäästöt ovat alhaiset rikin sitou-tuessa kalkkiin, jonka vuoksi rikkidioksidin päästöraja-arvo on annettu päätel-mien BAT-AEL vaihteluvälin alapään mukaan.

Lupamääräys A.10. Määräys on BAT-päätelmien mukainen. Päästöraja-arvojen

mittaustulokset tulee redusoida 11 % happipitoisuuteen ennen vertaamista päästöraja-arvoihin.

Lupamääräys A.42. Määräyksessä on edellytetty kierrätysöljy varastoitavaksi kuten muutkin vaaralliseksi luokitellut jätteen. Määräys on annettu maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi.

Lupamääräys A.43 ja A.44. Lupamääräyksessä on ehdot, joiden mukaan kuilu-uunin status voi muuttua. Kierrätysöljykäytön uudelleen aloittamisesta tulee ilmoittaa toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle. Myös aina kierrätysöljykäytön sekä tavanomaisen polttoainekäytön vaihdosta tulee ilmoittaa. Lupamääräystä asettaessa on arvioitu, että toimintatavan muutoksesta ilmoittaminen kuukautta ennen muutosta on riittävä aika valvonnan kannalta, jolloin laitoksella on esimerkiksi mahdollista tehdä valvontakäynti ennen toimintatavan muutosta. Toiminnanharjoittaja voi sopia myös lyhyemmästä ilmoitusajankohdasta valvojan kanssa.

Lupamääräys A.46. Lupamääräykseen on lisätty virtausnopeutta koskeva määräys savupiippupainumailmiön estämiseksi.

Lupamääräys A.47. Lupamääräystä on päivitetty valtioneuvoston jätteen polttamista koskevan asetuksen (151/2013) 11 §:n mukaisella tavalla.

Lupamääräys A.48. Kuilu-uunin savukaasupäästöille asetetut raja-arvot käytettäessä kierrätysöljyä polttoaineena on annettu valtioneuvoston jätteen polttamista koskevan asetuksen (151/2013) 14 §:n mukaisesti liitteen 2 perusteella.

Lupamääräyksessä on määrätty myös kierrätysöljyn käytön aikaisten päästöraja-arvojen noudattamisesta. Arviointi on määrätty tehtäväksi jätteenpoltoasetuksen 23 §:n ja liitteiden 2 ja 5 mukaisesti. Raja-arvot ovat aina voimassa kierrätysöljyä poltettaessa.

Lupamääräys A.52. Lupamääräykseen on lisätty jätelain 121 §:n mukainen siirtoasiakirja. Lupamääräys perustuu jätteenpoltoasetuksen (151/2013) 7 §:ään. Lisäksi on kirjattu velvoite tarkkailla kierrätysöljyn laatua neljännesvuosittain sekä eri lähteistä tulevaa kierrätysöljyä toimittajakohtaisesti, jotta polttoaineen laatu varmistetaan.

Lupamääräys A.53. Kierrätysöljyn käytön uudelleen aloittamisen jälkeen tulee toiminnanharjoittajan todentaa, että poltto-olosuhteet ovat jätteenpoltoasetuksen (151/2013) mukaiset.

Lupamääräys A.54. Lupamääräykseen on lisätty edellytys jatkuvatoimisista HCl-, Hf- ja SO_x-mittauksista jätteenpoltoasetuksen (151/2013) 18 §:n edellyttämällä tavalla.

Lupamääräys A.55. Lupamääräykseen lisätty kertaluonteisten mittausten mittausraporttia koskevat tiedot.

Lupamääräys A.56. Lupamääräys on päivitetty vastaamaan jätteenpoltoasetuksen (151/2013) mittausten menetelmiä sekä liitettä 5.

Lupamääräykset A.59. ja A.60. Kierrätysöljyn poltossa muodostuvaa tuhkaa

koskevat lupamääräykset on päivitetty jätteenpoltoasetuksen 16 §:n mukaiseksi.

Aluehallintoviraston soveltamat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 6, 7, 14–17, 19–20, 52–53, 58, 62–67, 70, 75, 76, 79, 82, 94, 95, 107–108, 110, 123 ja 209 §
 Valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta (713/2014)
 Jätelaki (646/2011) 6, 8, 12, 13, 15–17, 29, 72, 118–121 §
 Valtioneuvoston asetus jätteistä (179/2012)
 Valtioneuvoston asetus jätteen polttamisesta (151/2013)
 Komission täytäntöönpanoasetus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisten parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevien päätelmien ja päästötasojen vahvistamisesta sementin, kalkin ja magnesiumoksidin tuotantoa varten.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Nordkalk Oy Ab on vaatinut aluehallintoviraston päätöksen lupamääräysten A.7, A.8, A.22 ja A.39–A.62 muuttamista seuraavasti:

Lupamääräystä A.7 on muutettava siten, että SO_x-päästöjen ja NO_x-päästöjen raja-arvot asetetaan yhtiön hakemuksen mukaisesti BAT-AEL-arvojen sallittujen ylärajojen tasolle.

Lupamääräystä A.8 on muutettava siten, että kuilu-uunin SO_x-päästöille asetettu raja-arvo on yhtiön hakemuksessa esitetyllä tasolla sekä siten, että CO-päästöille asetetaan yhtiön hakemuksen mukaiset rajat.

Lupamääräystä A.22 on täsmennettävä siten, että sen toinen kappale kuuluisi seuraavasti (*muutokset kursivilla*):

”Kalkinpolttouunien *kaikkien* suodatinlaitteiden (*kiertouunin osalta sähkösuodattimen ja letkusuodattimen*) *yhdenaikainen* ohitusaikojen kokonaiskesto uunia kohti ei saa ylittää liukuvaa vuosijaksoa kohden 15 tuntia eikä yksittäisen katkoksen enimmäiskesto yhtä (1) tuntia.”

Lupamääräyksiä A.39–A.62 on täsmennettävä siten, että ne koskevat selvästi ainoastaan jäteluokiteltua kierrätysöljyä, eivät tuotteena ostettua tai vastaanotettua kierrätysöljyä. Lisäksi tulisi vahvistaa, että lupamääräyksissä A.2 ja A.6–A.12 raskaalle polttoöljylle ja muulle tavanomaiselle polttoaineelle asetetut kalkkiteollisuuden BAT-päätelmien mukaiset raja-arvot soveltuvat tuotetun kierrätysöljyn polttamiseen.

Lupamääräystä A.47 on lisäksi muutettava siten, että siitä poistetaan viittaus automaattiseen järjestelmään liittyen kuilu-uunissa poltettavaan jäteluokiteltuun kierrätysöljyyn.

Yhtiö on perustellut vaatimuksiaan seuraavasti:

Lupamääräys A.7

Kiertouunissa poltetaan sekä Tytyristä louhittua kalkkikiveä (oma kivi) että

muilta Nordkalk Oy Ab:n toimipaikoilta louhittua kiveä (tuontikivi). Louhittu kalkkikivi on laadultaan ja ominaisuuksiltaan toisistaan poikkeavaa riippuen louhintapaikasta, jolloin myös eri louhintapaikasta peräisin olevan kalkkikiven polttamisen lopputuote eroaa toisistaan.

Poltettavaa kalkkikiveä vaihdellaan uunissa asiakkaiden tarvitseman laadun perusteella vaadittavien ominaisuuksien omaavien kalkkikivipohjaisten tuotteiden aikaansaamiseksi.

Tytyrin oman kiven ominaisuuksista johtuen sen polttamisesta ilmaan johdettavat päästöt ovat pienemmät kuin esimerkiksi Ruotsista, Norjasta tai Virosta tuodun kalkkikiven polttamisesta aiheutuvat päästöt. Tuontikiveä poltettaessa ei kyetä saavuttamaan aluehallintoviraston BAT-AEL-arvojen alarajoilta asettamia raja-arvoja. Lohjalla poltettu kalkkikivi on pääasiassa ollut Tytyrin omaa kalkkikiveä. Tämän vuoksi päästömittaukset on suoritettu oman kiven polttoprosessin aikana. Koska asiakkaiden vaatimukset tuotteille muuttuvat, haluaa yhtiö taata mahdollisuuden polttaa myös muualta tuotua kiveä ja siksi aluehallintoviraston asettamia raja-arvoja on muutettava.

Savukaasujen päästöjen pitoisuudet vaihtelevat myös uunissa käytettävästä polttoaineesta riippuen. Markkinoille on tullut erilaisia tuotteistettuja biopolttoaineita, joiden käyttämistä harkitaan myös yhtiön toiminnassa. Näistä vaihtoehtoisista polttoaineista sekä kalkkikiven polttamisesta aiheutuvia päästöarvoja vielä tutkitaan, mutta eroavaisuuksia savukaasupäästöjen pitoisuuksissa todennäköisesti löytyy verrattuna nyt käytettyihin polttoaineisiin. Yhtiön näkemyksen mukaan biopolttoaineiden käyttömahdollisuus olisi turvattu päästöarvoilla, jotka ovat BAT-AEL-arvojen ylärajan mukaisia.

Tytyrin kalkkiuuni ja Paraisten kalkkiuuni ovat savukaasujen päästöjen ja niiden raja-arvojen osalta keskenään vertailukelpoisia, koska myös Paraisten kalkkiuunilla poltetaan muun muassa Gotlannista ja Verdalista tuotua kalkkikiveä. Yhtiön Paraisten ja Tytyrin kalkkiuunit ovat samankaltaisten poltettavien kiviainesten lisäksi toimintaperiaatteeltaan samanlaisia. Paraisten kalkkiuunia koskevassa ympäristöluvassa nro 97/2016/1 on asetettu tuontikiviä poltettaessa seuraavat savukaasujen raja-arvot: hiukkaset 10 mg/Nm^3 , SO_2 400 mg/Nm^3 , NO_x 500 mg/Nm^3 , CO 500 mg/Nm^3 ja TOC 10 mg/Nm^3 .

Paraisten kalkkiuunin savukaasujen päästöarvot ovat BAT-AEL-arvojen ylärajojen mukaisia, jolloin on mahdollista polttaa myös muualta tuotuja nuorempia kalkkikivilaatuja. Mikäli Tytyrin kalkkitehtaalte asetetut raja-arvot olisivat vastaavalla tavalla BAT-AEL-arvojen sallittujen ylärajojen mukaisia, pystyttäisiin tehtaalla jatkossakin polttamaan myös muualta tuotua kalkkikiveä asiakkaiden tarpeiden mukaan ja annettaisiin samantyyppisille laitoksille keskenään vastaavat päästöjen raja-arvot sekä varmistettaisiin mahdollisuus käyttää myös biopolttoaineita kierto-uunissa. Tällöin varmistettaisiin saman tyyppisten laitosten samanlainen kohtelu päästöarvojen osalta.

BAT-päätelmissä on määrätty pitoisuusarvojen pätevän tietyissä vertailuolosuhteissa eli on määritetty prosesseille tietty happipitoisuus vertailuolosuhteissa. Toiminnoille, joissa käytetään uunia, on happipitoisuus tilavuusprosentteina kalkkiteollisuudessa 11 ja sementtiteollisuudessa 10. Aluehallintovirasto on uudessa ympäristöluvassa korjannut happipitoisuuden tilavuusprosentiksi 11 aiemman 10 sijaan. Samalla aluehallintovirasto on korjannut sallittua

NO_x -päästörajaa alaspäin raja-arvoon 450 mg/Nm³, jolloin annettu arvo vastaisi lupapäätöksen perustelujen mukaan aiempaa lupaehto 500 mg/Nm³ 11 tilavuusprosentin happipitoisuudessa. NO_x -päästöraja-arvon tulisi kuitenkin olla hakemuksen mukaisesti 500 mg/Nm³ myös 11 tilavuusprosentin happipitoisuudessa. Tällöin lupamääräys olisi BAT-päätelmien yläraja-arvojen mukainen ja vastaisi esimerkiksi Paraisten tuotantolaitokselle annettuja vertailuolosuhteita ja mahdollistaisi erilaisten polttoaineiden käyttämisen Tytyrin kiertouunissa.

Lupamääräys A.8

Lupamääräyksessä A.8 kuilu-uunille asetetun SO_x -päästöjen raja-arvo on BAT-AEL-arvojen alarajan mukainen. Aluehallintovirasto ei ole lupamääräyksessä A.8 asettanut päästörajoja CO-päästöille kuilu-uunin osalta. Koska kuilu-uuni on ollut suljettuna vuodesta 2013 lähtien, eivät siinä käytettävä polttoaine tai poltettavan kiven laatu (eri tuontikivien polttaminen) ole vielä yhtiön tiedossa. Tuontikivet ovat ominaisuuksiltaan erilaisia kuin Tytyrin oma kivi. Tämä johtuu muun muassa kalkkikiven reaktiivisuudesta, jolloin myös eri kivilaaduista poltettaessa syntyvät päästöt ovat erilaisia. Koska kuilu-uunissa mahdollisesti poltettavan kiven laatu ei ole tiedossa, olisi kohtuullista asettaa kuilu-uunin päästöjen raja-arvot yhtiön hakemuksen mukaisesti BAT-AEL-arvojen ylärajojen mukaisiksi, jotta mahdollistetaan eri kivilaatujen polttaminen kuilu-uunissa.

Yhtiön Raahen toimipisteessä on vastaavan tyyppinen kuilu-uuni, jossa poltetaan muualta tuotuja nuorempia kiviä. Raahen kuilu-uunia koskevassa ympäristöluvassa nro 181/2015/1 on määrätty BAT-AEL-arvojen ylärajan mukaiset päästörajat toiminnalle eli NO_x 350 mg/Nm³, SO_x 200 mg/Nm³, CO 500 mg/Nm³, TOC 30 mg/Nm³ ja hiukkaset 10 mg/Nm³.

Yhtiölle on ympäristöluvassa asetettu velvoite seurata kuilu-uunin osalta CO-päästöjä. CO-päästöjen seurannan helpottamiseksi ja BAT-AEL-vaatimusten täyttämiseksi myös kuilu-uunille tulee olla asetettu CO-päästöjen raja-arvot yhtiön hakemuksessa esitetyn mukaisesti.

Lupamääräys A.22

Kiertouunissa on käytössä sekä sähkösuodatin että letkusuodatin päästöjen vähentämiseksi. Yhtiön käsityksen mukaan lupamääräyksellä A.22 aluehallintovirasto on tarkoittanut asettaa enimmäisrajat kaikkien suodatinlaitteiden yhdenaikaiselle ohitukselle puhdistuslaitteiden tai prosessilaitteiden vika- ja häiriötilanteissa. Tämän takia lupamääräystä A.22 on syytä täsmentää siten, että siinä selkeästi todetaan, että ohitusaika kiertouunin osalta tarkoittaa sekä sähkösuodattimen että sitä seuraavan letkusuodattimen yhdenaikaista ohittamista.

Lupamääräykset A.39–A.62

Lupamääräyksessä A.39 on todettu, että kalkkitehtaan polttoaineena saa käyttää jäteluokiteltua (13 02) kierrätysöljyä. Lupamääräys A.43 puolestaan koskee ”kierrätysöljyä, jonka polttamisen sovelletaan jätteenpolttoasetusta”. Lisäksi ympäristöluvan ratkaisun perusteluissa sivulla 56 aluehallintovirasto toteaa, että yhtiön Tytyrin kalkkitehdasta koskeneessa aiemmassa ympäristöluvassa

on hyväksytty kierrätysöljyn käyttö polttoaineena kuilu-uunissa aiemman voimassa olleen jätteen polttamista koskeneen valtioneuvoston asetuksen (362/2003) mukaisesti. Aluehallintovirasto on perustellut edelleen, että tämän aiemman asetuksen nojalla tiettyjen öljyjätteiden polttoon ei sovellettu vaarallisten jätteiden polttoa koskevia erityisvaatimuksia, toisin kuin nyt voimassa olevan jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013, jätteenpolttoasetus) nojalla. Tämän vuoksi aluehallintovirasto toteaa asettaneensa kierrätysöljyn polton päästörajat vaarallisten jätteiden polttamiselle jätteenpolttoasetuksen (151/2013) mukaisesti, sen sijaan, että olisi sovellettu kalkkiteollisuuden BAT-päätelmien mukaisia päästötasoja jätepolttoaineille.

Yhtiön käsityksen mukaan aluehallintovirasto on yllä esitetyin tavoin lupamääräyksillä A.39–A.62 tarkoittanut säännellä nimenomaan jäteöljyksi katsottavan kierrätysöljyn (jäteluokka 13 02) polttamisen päästöraja-arvoja, polttoolosuhteita ja tarkkailua. Markkinoille on kuitenkin eri toimijoiden taholta saatettu viime vuosina myös tuotteistettuja kierrätysöljyjä, eikä näiden kierrätysöljytuotteiden käyttämiselle ole nyt kyseessä olevan ympäristöluvan lupaehtoisissa määritetty erillisiä päästöjen raja-arvoja. Ympäristölupa ei siten yksiselitteisesti määrittele päästörajoja jätteenä myydylle ja/tai vastaanotetulle kierrätysöljylle sekä tuotteena myydylle ja/tai vastaanotetulle kierrätysöljylle.

Jätteenpolttoasetusta ei tule soveltaa tuotestatuksella myytävään kierrätysöljyyn, eivätkä siten lupamääräyksissä A.39–A.62 asetetut päästörajat myöskään sovellu tällaisen kierrätysöljyn polttamiseen. Jätteenpolttoasetusta tulee sen 1 §:n mukaisesti soveltaa jätteenpolttolaitokseen ja jätteen rinnakkaispolttolaitokseen, jossa poltetaan kiinteää tai nestemäistä jätettä. Asetuksen 2 §:ssä viitataan jätelain mukaiseen jätteen määritelmään. Jätelain 5 §:n jätteen määritelmän mukaisesti jätteellä tarkoitetaan ainetta tai esinettä, jonka sen haltija on poistanut tai aikoo poistaa käytöstä taikka on velvollinen poistamaan käytöstä. Edelleen jätelain 5 §:n mukaan jäte voi lakata olemasta jätettä esimerkiksi hyödyntämistoimen kautta, jonka jälkeen kyseistä materiaalia koskevat tuote- ja kemikaalisääntelyn säännökset jätēsääntelyn sijasta. Mikäli yhtiö ostaa tuotteen myytyä kierrätysöljyä, ei kyseessä ole jätteen määritelmän mukainen jäte, johon soveltuisivat jätteenpolttoasetuksen mukaiset päästöjen raja-arvot.

Lupamääräysten A.39–A.62. sanamuotoa olisi selkeytettävä lisäämällä lupamääräyksiin termi ”jäteluokiteltu kierrätysöljy” pelkän ”kierrätysöljyn” sijaan. Lisäksi olisi vahvistettava, että lupamääräyksissä A.2 sekä A.6–A.12 asetetut ilmaan johdettavien päästöjen raja-arvot soveltuvat raskaan polttoöljyn lisäksi myös tuotteistetulle kierrätysöljylle.

Lupamääräystä A.47 koskeva lisävaatimus

Lupamääräyksessä A.47 määrätään kuilu-uunissa käytettäväksi automaattista järjestelmää, joka estää kierrätysöljyn syöttämisen käynnistyksessä sekä polton aikaisen syötön, kun lämpötila alittaa poltossa 850 celsiusastetta. Aluehallintovirasto on asettanut lupaehdon suoraan jätteenpolttoasetuksen (151/2013) 11 §:n sanamuodon mukaisella tavalla.

Kuilu-uunilla on vain yksi polttoainesäiliö, joten automatisoitua polttoainesyötön katkaisua ei ole käytössä. Uunin käynnistyksen aikana polttoainesäiliössä on raskasta polttoöljyä. Kun uunin käyttölämpötila (noin 1 250 celsiusas-

tetta) on saavutettu, vaihdetaan polttoaine liukuvasti säiliöön aloittamalla kierätysöljyn tankkaaminen säiliöön. Kalkkiuunin lämpötila on siis huomattavan paljon korkeampi (1 250 °C) kuin lupamääräyksessä alarajaksi määrätty jäte- luokitellun kierrätysöljyn käyttämiselle määritetty lämpötila 850 celsiusastetta. Uunin sisältämän kivimassan varaama lämpö on suuri eikä polttoaineen syöttä- misen keskeyttäminen vaikuta lämpötilaan nopeasti. Esimerkiksi kahdeksan tunnin seisokki polttoineen syötössä ei vielä laske kalkkiuunin lämpötilaa merkittävästi, mikä käy ilmi valituksen liitteistä 1 ja 2. Uunin jäähdyttäminen kes- tää viikon polton pysäyttämisen jälkeen. Kokemuksen perusteella uunin läm- pötilan laskeminen 850 celsiusasteeseen vie vähintään vuorokauden.

Jätteenpolttoasetuksen 12 §:n mukaan ympäristöluvassa voidaan poiketa ase- tuksen 9–11 §:n lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista, kun polte- taan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä läm- pökäsittelyprosesseja ja asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, edellyttäen myös, ettei syntyvän polttojätteen eikä sen sisältämien orgaanisten epäpuhtauksien määrä ole suurempi kuin noudatet- taessa 9 ja 10 §:ssä säädettyjä vaatimuksia.

Jätteenpolttoasetuksen 12 §:ää soveltaen olisi mahdollista lieventää vaatimusta automaattisesta jätteen syötön katkaisemisen järjestelmästä, mikäli ympäristö- luvassa muutoin voidaan varmistua, ettei poltossa ylitetä säädettyjä päästöjen raja-arvoja. Yhtiön kalkin polton lopputuloksena syntyy tarkoitettua tuotetta (poltettu kalkki) sekä mahdollisia sivutuotteita, kuten tuotteistettu kalkinpol- toprosessin tuhka (Lime Kiln Dust, LKD), eikä varsinaista polttojätettä tai epä- puhtauksia jätteenpolttoasetuksen tarkoittamalla tavalla. Yhtiöllä on siten käy- tännön syistä kannustin tarkkailla kuilu-uunin polttoprosessin lopputulosta ja syntyviä päästöjä, myös jäteluokiteltua kierrätysöljyä poltossa käyttäessään. Näin varmistetaan hyvälaatuisen asiakkaille toimitettavan tuotteen syntyminen prosessissa.

Valituksen liitteenä on toimitettu yhtiön Tytyrin tuotantolaitoksen kuilu-uunin päästömittausraportti (Envimetria Oy, 5.4.2013), joka koskee mittauksia kier- rätysöljyn polton aikana 2.1.–2.3. ja 26.9.–31.12.2012, sekä yhtiön Tytyrin teh- taan kuilu-uunin päästöraportti (Envimetria Oy, 31.1.2011), joka koskee NO_x ja SO₂-mittauksia kierrätysöljyn polton aikana 18.12.2009–31.5.2010.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Etelä-Suomen aluehallintovirasto on antanut valituksen johdosta lausunnon, jossa on todettu, että lupamääräys A.7 koskee kiertouunin rikkidioksidi- ja ty- penoksidipäästöille asetettuja raja-arvoja. Tytyrin kiertouunin savukaasupääs- töjen typenoksidipäästöille on ollut aiemmassa Uudenmaan ympäristökeskuk- sen myöntämässä ympäristöluvassa (No YS 746, 5.6.2007) raja-arvo 500 mg/Nm³ 10 % O₂ -pitoisuudessa, joka vastaa suuruusluokaltaan nyt annet- tua raja-arvoa 450 mg/Nm³ 11 % O₂ -pitoisuudessa. Kun hakemukseen liitetyn päästömittaustuloksen perusteella kiertouunin typenoksidien pitoisuudet ovat vaihdelleet vuosina 2014–2017 välillä 155–331 mg/Nm³ 10 % O₂, ei aluehal- lintovirasto näe syytä lieventää ilmaan johdettavien typenoksidipäästöjen pitoi- suutta.

Tytyrin kalkkitehtaan kiertouunin rikkidioksidipäästöt ovat matalat eikä aiem- massa ympäristöluvassa No YS 746 ole asetettu kyseiselle päästöparametrille

päästöraja-arvoja. Kiertouunin rikkidioksidipäästöt mainitun luvan käsittelyn yhteydessä tehdyissä päästömittauksissa vuonna 2006 olivat $3,2 \text{ mg/Nm}^3$ $10 \% \text{ O}_2$. Kyseisen ympäristöluvan kertoelmaosan mukaan pitoisuudet olivat erittäin alhaiset myös vuonna 1996 tehdyissä päästömittauksissa. Aluehallintovirastoon toimitetun lupahakemuksen liitteenä olleiden savukaasumittausten tulosten perusteella kiertouunin rikkidioksidipäästöt vaihtelivat välillä $3-7 \text{ mg/Nm}^3$, $10 \% \text{ O}_2$ ollen myös näinä vuosina hyvin alhaiset. BAT-päätelmien mukaan BAT-AEL -päästöraja-arvo on kiertouunin rikkidioksidipäästöille $< 50-400 \text{ mg/Nm}^3$ $11 \% \text{ O}_2$. Aluehallintoviraston asettama kiertouunin rikkidioksidipäästöjen päästöraja-arvo on parhaan käyttökelpoisen tekniikan ja BAT-AEL -päästöraja-arvon mukainen. Nordkalk Oy Ab toteaa itse valituksessaan, että Tytyrin kiertouunissa on käytetty pääasiassa omaa kalkkikiveä, jolla päästöt ovat alhaiset. Toiminnanharjoittaja toteaa valituksessaan myös haluavansa taata mahdollisuuden polttaa muualta tuotua kiveä, ja hakee sen vuoksi korotusta päästöraja-arvoihin. BAT-AEL -päästöraja-arvon vaihteluvälin yläpää ei voi olla automaatti varsinkaan, kun kiertouunin toteutuneet päästöt ovat mittausten perusteella selvästi pienemmät kuin vaihteluvälin alin arvo. Toiminnanharjoittaja voi kalkkikiven polttotilanteen muuttuessa jättää aluehallintovirastolle muutoshakemuksen päästöraja-arvojen muuttamiseksi. Hakemukseen tulee liittää mittausdataa rikkidioksidipäästöistä poltettaessa muuta kuin Tytyrin omaa kalkkikiveä.

Lupamääräyksen A.8 osalta kuilu-uunin rikkidioksidipäästöille asetettu raja-arvo perustuu toiminnanharjoittajan aluehallintovirastolle toimittamaan päästömittaustietoon vuodelta 2013 sekä ympäristöluvan No YS 746 mittaustietoihin vuosilta 2003 ja 2006. Päästömittausten perusteella vuonna 2013 kuilu-uunin rikkidioksidipäästö oli 3 mg/Nm^3 , $10 \% \text{ O}_2$. Vuonna 2003 rikkidioksidipitoisuus oli 11 mg/Nm^3 , $4-5\% \text{ O}_2$ ja vuonna 2006 $15,3 \text{ mg/Nm}^3$, $4-5 \% \text{ O}_2$. Aluehallintoviraston kuilu-uunin rikkidioksidipäästöille asettama päästöraja-arvo on parhaan käyttökelpoisen tekniikan ja BAT-AEL -päästöraja-arvon mukainen.

Aluehallintovirastolla ei ole huomauttamista hakijan vaatimuksesta asettaa kuilu-uunille CO-päästöraja-arvo, vaikka BAT-päätelmissä kysymyksessä ollelle uunityypille ei ole annettu BAT-AEL -päästöraja-arvoa.

Yhtiö on valittanut lupamääräyksestä A.22, joka koskee suodatinlaitteiden ohituksia. Lupamääräystä voidaan tarkentaa hakijan esittämällä tavalla.

Yhtiö on valittanut myös kuilu-uunin polttoaineena käytettävän kierrätysöljyn käyttöä koskevista lupamääräyksistä A.39–A.62. Kuilu-uunia ei ole käytetty vuoden 2013 jälkeen eikä ympäristölupahakemuksen mukaan uunin käynnistämisestä ole tietoa. Kuilu-uunin pääpolttoaineena on käytetty raskasta polttoöljyä tai kierrätysöljyä. Kierrätysöljyn käyttö polttoaineena on hyväksytty 21.10.2011 aluehallintoviraston antamassa ympäristöluvassa nro 120/2011/1. Aluehallintovirasto on antanut tuolloin lupamääräykset voimassa olleen jätteenpolttamista koskevan asetuksen (362/2003) mukaisella tavalla huomioiden, että öljyjätteisiin ei tuolloin sovellettu vaarallisia jätteitä (aiemmin ongelmajätteitä) koskevia erityisvaatimuksia.

Kierrätysöljy luokitellaan vaaralliseksi jätteeksi, jonka polttamiseen sovelletaan jätteen polttoa koskevan asetuksen pykälää sekä raja-arvoja. Aluehallinto-

virasto on keskustellut yhtiön kanssa sähköpostitse sekä puhelimitse muutuneesta lainsäädännöstä ja uusista vaatimuksista kierrätysöljyn polttoainekäytön osalta. Yhtiöllä ei ole ollut esittää tuotteistettua kierrätysöljyä koskevia tietoja tai tietoa toimittajasta, joka olisi saanut kierrätysöljyn tuotteistettua. Kun lisäksi huomioidaan, ettei yhtiö ole toimittamassaan ympäristölupahakemuksessa hakenut muutosta kierrätysöljyn käyttöön kuilu-uunissa, on aluehallintovirasto nyt annetussa ympäristöluvassa antanut määräykset kierrätysöljyn käytölle vastaamaan jätteenpoltoasetusta (151/2013) vaarallisen jätteen poltosta.

Polttoaineeksi tuotteistettu kierrätysöljy ei ole enää jätettä, vaan tuotetta. Kierrätysöljyn tuotteistaminen on vaikeaa eikä tuotteistaminen ole toteutunut ainaakaan toistaiseksi laajassa mittakaavassa. Tuotteistetun kierrätysöljyn käyttöön ei kuitenkaan sovelleta jätteenpoltoasetusta (151/2013) eikä siten yhtiön ympäristöluvan määräyksiä kierrätysöljyn käytöstä polttoaineena kuilu-uunissa. Tuotteistetun kierrätysöljyn käytön ympäristöluvan muutostarpeesta päättää toimivaltainen valvontaviranomainen.

Lohjan kaupungin vetovoimalautakunnan lupajaosto on antanut valituksen johdosta vastineen, jossa on todettu, että Nordkalk Oy Ab:n vaatimus rikin oksidien päästöraja-arvojen asettamiseksi ympäristöluvassa siten, että tuontikiven käyttö olisi mahdollista, on sinänsä perusteltu. Kiertouunin ja kuilu-uunin rikkidioksidipäästöjen päästöraja-arvojen määrittämiseksi tulee kuitenkin olla selvitys tai arvio rikin oksidien pitoisuuksista savukaasuissa ja laskelma enimmäispäästöistä (t/v) käytettäessä tuontikiveä sekä arvio päästöjen vaikutuksesta paikalliseen ilmanlaatuun. Tällaisia selvityksiä ei ole esitetty valituksessa. Näin ollen lupajaosto ei voi ottaa kantaa yhtiön vaatimukseen. Laitoksen lähi-alueilla on paljon asutusta ja alueelle on tulossa myös uutta asuinrakentamista, joten ilman laadun säilyminen hyvänä on erittäin tärkeää.

Kiertouunin typenoksidien päästörajaa ei tule muuttaa valituksessa vaaditulla tavalla, sillä valituksen alaisen ympäristöluvan päästöraja on käytännössä vastaava kuin laitoksen aikaisemmassa ympäristöluvassa. Kuilu-uunin hiilimonoksidipäästöille on syytä asettaa päästöraja, koska hiilimonoksidille on asetettu myös tarkkailuvelvoite.

Jätteen polttamista koskevan asetuksen (151/2013) 11 §:n mukaan jätteenpoltolaitoksessa tulee olla käytössä automaattinen jätteen syöttämistä säätelevä järjestelmä. Asetuksen vaatimuksesta ei voida poiketa ympäristöluvassa.

Laitoksen pohjoispuolella sijaitseva Tytyrin kalkkikallioalue louhoksen ympäristöineen on yksi Lohjan tärkeimmistä valtakunnallisesti arvokkaista luontokohteista. Alueella on Suomessa harvinaista voimakkaasti kalkkivaikutteista maata, mistä johtuen alueen lajiston tunnuspiirteisiin kuuluu kalkinvaatijalajien monipuolisuus. Kasvistoselvityksen (Pykälä 2015) mukaan alueella tavataan yli 30 uhanalaista eliölajia, joista suurin osa on jäkälä- ja sammallajeja sekä lisäksi alueella on tavattu yksi Suomessa ennestään tuntematon jäkälälaji. Alueella on myös huomionarvoisia putkilokasveja sekä mahdollisesti myös harvinaisia sieniä. Tavatuista uhanalaisista lajeista 12 on valtakunnallisesti uhanalaisia, joista kolme on myös erityisesti suojeltavia lajeja, joita koskevat tiukemmat suojelun tavoitteet. Lisäksi alueella on arvokkaita luontotyyppisiä, muun muassa kalkkivaikutteisia kallioita ja kuivia niittyjä. Lisäksi Tytyrin ranta-alue on hyvää lintujen pesimäaluetta. Tämä tulee huomioida asian har-

kinnassa, sillä ilman laadun muutoksilla voi olla vaikutuksia alueella esiintyvien lajien olosuhteisiin.

Lohjan kaupungin terveydensuojeluviranomaisen edustaja on suullisesti ilmoittanut, ettei terveydensuojeluviranomainen anna vastinetta valituksen johdosta.

Lohjan kaupungille ja Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksen johdosta. Vastineita ei ole annettu.

Nordkalk Oy Ab:lle on varattu tilaisuus antaa vastaselitys vastineen ja lausunnon johdosta. Vastaselitystä ei ole annettu.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus valituksen enemmälti hyläten muuttaa lupamääräyksiä A.8 ja A.22, jotka muutettuina kuuluvat kokonaisuudessaan seuraavasti (*muutokset kursiivilla*):

”A.8. Kuilu-uunin savukaasujen ilmaan johdettava NO_x -päästö saa olla enintään 350 mg/Nm^3 , SO_x -päästö enintään 50 mg/Nm^3 , *CO-päästö enintään 136 mg/Nm^3 ja TOC-päästö enintään 30 mg/Nm^3 . CO-päästöä koskeva raja-arvo on tavoitteellinen.*”

”A.22. Mikäli poistokaasujen puhdistuslaitteisiin tai prosessilaitteisiin tulee vikoja tai häiriöitä, jotka lisäävät päästöjen määrää tai muuttavat niiden laatua haitallisemmaksi, laitteet on saatettava normaaliin toimintakuntoon niin pian kuin se teknisesti on mahdollista.

Kalkinpolttouunien kaikkien suodatinlaitteiden (*kiertouunin osalta sähkösuodattimen ja letkusuodattimen*) *yhdenaikainen* ohitusajojen kokonaiskesto uunia kohti ei saa ylittää liukuvaa vuosijaksoa kohden 15 tuntia eikä yksittäisen katkoksen enimmäiskesto yhtä (1) tuntia.”

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta; - - - .

Ympäristönsuojelulain 52 §:n 1 momentin mukaan ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset: 1) päästöistä, päästöraja-arvoista, päästöjen ehkäisemisestä ja rajoittamisesta sekä päästöpaikan sijainnista; 2) maaperän ja pohjavesien pilaantumisen ehkäisemisestä; 3) jätteistä sekä niiden määrän ja

haitallisuuden vähentämisestä; 4) toimista häiriö- ja muissa poikkeuksellisissa tilanteissa; 5) toiminnan lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista; 6) muista toimista, joilla ehkäistään tai vähennetään ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräyksiä annettaessa on otettava huomioon toiminnan luonne, sen alueen ominaisuudet, jolla toiminnan vaikutus ilmenee, toiminnan vaikutus ympäristöön kokonaisuutena, ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoitettujen toimien merkitys ympäristön kokonaisuuden kannalta sekä tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet toteuttaa nämä toimet. Päästöraja-arvoa sekä päästöjen ehkäisemistä ja rajoittamista koskevien lupamääräysten tulee perustua parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan. Lupamääräyksissä ei kuitenkaan saa velvoittaa käyttämään vain tiettyä tekniikkaa. Lisäksi on tarpeen mukaan otettava huomioon energian ja materiaalien käytön tehokkuus sekä varautuminen onnettomuuksien ehkäisemiseen ja niiden seurausten rajoittamiseen.

Ympäristönsuojelulain 6 lukuun (Lupaharkinta ja lupamääräykset) sisältyvät 48–71 § ja 7 lukuun (Direktiivilaitoksen lupaharkinta) 72–82 §.

Ympäristönsuojelulain 72 §:n mukaan tässä luvussa tarkoitetaan: 1) *vertailuasiakirjalla* teollisuuden päästöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU, jäljempänä *teollisuuspäästädirektiivi*, 13 artiklan mukaisesti laadittua asiakirjaa, jossa esitetään asiakirjan kohteena olevassa toiminnassa sovelletut tekniikat, päästöt ja kulutustasot, parhaan käyttökelpoisen tekniikan määrittelyssä ja sitä koskevien päätelmien laatimisessa huomioon otettavat tekniikat sekä uudet tekniikat, 2) *päätelmillä* teollisuuspäästädirektiivin 13 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksyttyä Euroopan komission päätöstä, joka sisältää vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käyttökelpoisista tekniikoista, näiden tekniikoiden kuvaus ja tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, tekniikkaan liittyvät päästötasot, tarkkailu ja kulutustasot sekä tarvittaessa laitoksen kunnostustoimet, 3) *päästötasolla* päästöjen vaihteluväliä laitoksen normaaleissa toimintaolosuhteissa käytetäessä parasta käyttökelpoista tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu päätelmissä, ilmaistuna tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa.

Ympäristönsuojelulain 73 §:n mukaan sen lisäksi, mitä 6 luvussa säädetään, direktiivilaitoksen ympäristölupa-asiaa käsiteltäessä sovelletaan tätä lukua. Tätä lukua ei kuitenkaan sovelleta tutkimukseen, kehittämiseen tai uusien tuotteiden ja prosessien testaukseen.

Ympäristönsuojelulain 75 §:n 1 momentin mukaan direktiivilaitoksen päästöraja-arvojen, tarkkailun ja muiden lupamääräysten on parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimuksen toteuttamiseksi perustuttava päätelmiin. Päästöille on ympäristöluvassa määrättävä päästöraja-arvot siten, että päätelmien päästötasoja ei ylitetä laitoksen normaaleissa toimintaolosuhteissa.

Ympäristönsuojelulain 77 §:n 1 momentin mukaan edellä 75 §:n 1 momentin nojalla määrättävät päästöraja-arvot on määrättävä samalle tai lyhyemmälle ajanjaksolle ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin päästötasot.

Ympäristönsuojelulain 80 §:n 1 momentin mukaan, kun komissio on julkaissut päätöksen direktiivilaitoksen pääasiallista toimintaa koskevista päätelmistä, laitoksen ympäristölupa on tarkistettava, jos se ei vastaa voimassa olevia päätelmiä ja tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka jos luvassa on määräys 78 §:n mukaisista lievemmistä päästöraja-arvoista. Tarkistamisessa on otettava huomioon kaikki uudet ja ajan tasalle saatetut päätelmät, joita sovelletaan laitokseen ja jotka komissio on hyväksynyt sen jälkeen, kun lupa myönnettiin tai sitä viimeksi tarkistettiin tai sen tarkistamisen tarve arvioitiin.

Ympäristönsuojelulain 81 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomainen tarkistaa toiminnanharjoittajan hakemuksesta luvan 80 §:n 1 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti ja määrää tarvittaessa 78 §:n mukaisten lievempien päästöraja-arvojen noudattamisesta. Jos parhaan käyttökelpoisen tekniikan käyttöönotto edellyttää pidempää aikaa kuin teollisuuspäästödirektiivin 21 artiklan mukainen neljä vuotta, lupamääräyksissä voidaan antaa lisäaikaa tekniikan käyttöönotolle 78 §:n mukaisilla perusteilla.

Jätelain 5 §:n 1 momentin mukaan mainitussa laissa *jätteellä* tarkoitetaan ainetta tai esinettä, jonka sen haltija on poistanut tai aikoo poistaa käytöstä taikka on velvollinen poistamaan käytöstä.

Jätelain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan mainitussa laissa *vaarallisella jätteellä* tarkoitetaan jätettä, jolla on palo- tai räjähdysvaarallinen, tartuntavaarallinen, muu terveydelle vaarallinen, ympäristölle vaarallinen tai muu vastaava ominaisuus (*vaaraominaisuus*).

Jätteiden polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013, jätteenpolttoasetus) 2 §:n mukaan mainitussa asetuksessa *jätteellä* tarkoitetaan jätelaissa tarkoitettua jätettä.

Jätteenpolttoasetuksen 11 §:n mukaan jätteenpolttolaitoksessa ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen: 1) käynnistyksen aikana, kunnes savukaasun lämpötila on saavuttanut 850 °C:n, tai 1 100 °C:n poltettaessa vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kunnes 12 §:n mukaisesti määrätty lämpötila on saavutettu; 2) polttamisen aikana, kun lämpötila alittaa 850 °C:n, tai 1 100 °C:n poltettaessa vaarallista jätettä, jonka sisältämien halogenoitujen orgaanisten aineiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti kloorina ilmaistuna, taikka kun lämpötila alittaa 12 §:n mukaisesti määrätyn lämpötilan; 3) polttamisen aikana, kun jatkuvat mittaukset osoittavat, että jokin päästöjen raja-arvoista ylittyy puhdistuslaitteissa ilmenevien häiriöiden tai vikojen vuoksi.

Jätteenpolttoasetuksen 12 §:n 1 momentin mukaan, jos jätteenpolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan poiketa 9–11 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, ettei syntyvän polttojätteen eikä sen sisältämien orgaanisten epäpuhtauksien määrä ole suurempi kuin noudatettaessa 9 ja 10 §:ssä säädettyjä vaatimuksia.

Jätteenpolttoasetuksen 12 §:n 2 momentin mukaan, jos jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muutoin varmistua, ympäristöluvassa voidaan poiketa 9 ja 11 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvoja ei ylitetä.

Jätteenpolttoasetuksen 14 §:n 1 momentin mukaan jätteenpolttolaitos sekä jätteen rinnakkaispolttolaitos, jossa poltetaan käsittelemätöntä jätelain 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sekalaista yhdyskuntajätettä tai vaarallista jätettä, on suunniteltava, rakennettava ja varustettava ja sitä on käytettävä siten, että savukaasun epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja päästöjen raja-arvoja.

Asiassa saatu selvitys

Nordkalk Oy Ab on hakenut ympäristönsuojelulain 80 §:ssä tarkoitettulla tavalla ympäristöluvan tarkistamista komission julkaisemien kalkkiteollisuuden parasta käyttökelpoista tekniikkaa koskevien BAT-päätelmien perusteella. Hakemus koskee yhtiön Lohjan Tytyrissä sijaitsevaa olemassa olevaa kalkkitehdasta.

Kalkkitehtaalla on kyseessä olevaa toimintaa ja kalkkikivikaivosta koskeva, voimassa oleva ympäristö lupa, jonka Uudenmaan ympäristökeskus on myöntänyt 5.6.2007 antamallaan päätöksellä nro YS 746. Etelä-Suomen aluehallintovirasto on muuttanut mainittua ympäristölupaa 21.10.2011 antamallaan päätöksellä nro 120/2011/1, jota Vaasan hallinto-oikeus on edelleen muuttanut 14.10.2013 antamallaan päätöksellä nro 13/0288/1 lupamääräysten A.34 ja A.45 osalta. Etelä-Suomen aluehallintovirasto on 27.4.2015 antamallaan päätöksellä nro 120/2011/1 tarkastanut yhtiön esittämän ympäristölupapäätöksen nro 120/2011/1 lupamääräyksen A.47 mukaisen selvityksen ja 8.11.2018 antamallaan päätöksellä nro 228/2018/1 muuttanut ympäristöluvan lupamäärästä B.2.

Kalkkitehtaan päätoimintaan kuuluvat kalkin poltto, jauhatus ja sammutus. Kalkkitehdas tuottaa poltettua kalkkia, jauhattua poltettua kalkkia, sammutettua kalkkia, stabilointiseoksia, kivijauheita ja fillereitä. Kalkkitehtaan raaka-aineena käytetään pääasiallisesti yhtiön Tytyrin kaivoksella louhittua kalkkikiveä. Tytyrin kaivoksesta louhitaan kalkkikiveä keskimäärin noin 300 000 tonnia vuodessa. Kalkkikiveä tuodaan lisäksi Norjasta (noin 8 000 t/a), Ruotsista (noin 50 000 t/a) ja Virosta (noin 15 000 t/a). Kalkkitehtaalla tuotetaan poltettua kalkkia (CaO) keskimäärin noin 65 000 tonnia vuodessa kiertouunia käytämällä. Lisäksi poltettua kalkkia voidaan tuottaa kuilu-uunilla (noin 85 000 t/a), joka ei ole nykytilanteessa käytössä. Kuilu-uunissa poltetaan pääasiassa tuontikiveä. Osasta poltettua kalkkia tuotetaan edelleen jauhattua poltettua kalkkia, noin 50 000 tonnia vuodessa sekä sammutettua kalkkia, noin 25 000 tonnia vuodessa. Seostuotteita valmistetaan noin 85 000 t/a.

Kalkin polttamisen prosessissa käytössä olevan kiertouunin kapasiteetti on 10,5 tonnia tunnissa. Prosessi toimii vastavirtaperiaatteella ja polttoaineena käytetään kivihiiltä tai polttoöljyä. Kiertouunissa käytetään pääasiallisesti kivi-

hiiltä ja muilta osin kevyttä polttoöljyä. Kalkkikivi syötetään uuniin ulkolämpötilassa ja poltetaan noin 1 200–1 300 °C lämpötilassa. Polttoprosessissa kalkkikiven sisältämä hiilidioksidi vapautuu ja jäljelle jää kalsiumoksidi. Kuilu-uunissa, jonka kapasiteetti on noin 12,5 tonnia tunnissa, käytetään polttoaineena raskasta polttoöljyä tai kierrätysöljyä, sekä jatkuvasti tukiliekkinä kevyttä polttoöljyä. Hakemuksessa on todettu, että jatkossa tehtaalla voidaan testata ja ottaa käyttöön myös vaihtoehtoisia polttoaineita. Edelleen on todettu, että polttoaineen testauksesta ja muutoksesta tehdään ympäristöviranomaiselle asianmukainen ilmoitus tai sille haetaan lupaa.

Yhtiön kalkkitehtaan toiminnasta aiheutuvat päästöt ovat lähinnä kalkinpolton savukaasupäästöjä sekä ajoittaisia pölypäästöjä tuotteiden seulonnasta, jauhatuksesta ja lastauksesta sekä toimintaan liittyvän liikennöinnin pakokaasuja. Kalkinpolttouunien toiminnasta aiheutuvat savukaasut sisältävät kaasumaisista yhdisteistä hiilidioksidia, hiilimonoksidia, typen oksideja (NO_x) sekä rikkidioksidia (SO₂). Kiertouunin savukaasut johdetaan lämmönvaihtimen kautta sähkösuodattimelle, josta puhdistetut savukaasut johdetaan savupiipun kautta ympäristöön. Sähkösuodatin poistaa savukaasuista hiukkasia. Vuonna 2016 on otettu käyttöön uusi letkusuodatin. Kuilu-uunin savukaasujen puhdistamiseen käytetään letkusuodatinta, jolla erotetaan savukaasuista hiukkasia.

Tehdas sijaitsee Lohjan Tytyrinniessä noin kilometrin etäisyydellä kaupungin keskustasta. Tehtaan toiminta-alue on 15.8.2007 hyväksytyt asemakaavan mukaan teollisuus- ja varastorakennusten korttelialuetta (T/s). Tehdasalueen etelä- ja länsipuolelle on kaavoitettu asuinalueita. Pääosin viereiset alueet pohjois-, itä- ja länsipuolella on kaavoitettu teollisuus- ja varastorakennusten korttelialueiksi. Lähin asutus sijaitsee noin 300 metrin etäisyydellä. Samoin lähietäisyydellä sijaitsee runsaasti muuta asutusta, koulu ja päiväkotiki, liikuntahalli, vesilaitos ja uimaranta.

Tehdasalue sijaitsee Lohjanjärven Pappilanselän ja Ristiselän välisellä niemellä. Tehdasalueen välittömässä läheisyydessä ei ole tiedossa erityisiä luontoarvoja kuten suojelualueita tai muita esimerkiksi suojeltavien eliölajien esiintymiä tai suojeltavia luontotyyppisiä. Moisionrannan luonnonsuojelualue sijaitsee tehdasalueesta noin 400 metriä itään.

Hallinto-oikeudella on ollut käytettävissään yhtiön hakemuksen liitteenä toimittama ulkoilman hiukkaspitoisuusmittausten raportti (Envimetria Oy 18.9.2014), sekä kiertouunia koskeva päästömittausraportti 3.12.2015 ja Tytyrin tuotantolaitoksen kuilu-uunin päästömittausraportin (Envimetria Oy 5.4.2013), joka koskee mittauksia kierrätysöljyn polton aikana 2.1.–2.3. ja 26.9.–31.12.2012 sekä mittausraportti 27.9.2013 suoritetuista kuilu-uunin päästömittauksista. Lisäksi asian arvioinnissa on otettu huomioon hallinto-oikeudessa yhtiön valituksen liitteenä toimittama päästöraportti (Envimetria Oy 31.1.2011), joka koskee Tytyrin kalkkitehtaan kuilu-uunin NO_x ja SO_x-mittauksia kierrätysöljyn polton aikana 18.12.2009–31.5.2010.

Kiertouunin 3.12.2015 suoritettuja päästömittauksia koskevan raportin (Envimetria Oy, 29.2.2016) mukaan suoritettujen päästömittausten keskiarvotulos oli NO_x-pitoisuuden osalta 155 mg/Nm³ redusoituna 10 %:n happipitoisuuteen, mittaustulokset vaihtelivat välillä 138–186 mg/Nm³ redusoituna 10 %:n happipitoisuuteen. Keskiarvotulos SO₂-pitoisuuden osalta oli 5 mg/Nm³ redusoituna 10 %:n happipitoisuuteen, mittaustulokset vaihtelivat välillä 3–8 mg/Nm³

reduoituna 10 %:n happipitoisuuteen.

Vastaavan 21.5.2014 suoritettuja päästömittauksia koskevan raportin (Envimetria Oy, 9.6.2014) mukaan suoritettujen päästömittausten keskiarvotulokset olivat NO_x-pitoisuuden osalta 331 mg/Nm³ reduoituna 10 %:n happipitoisuuteen, mittaustulokset vaihtelivat välillä 322–337 mg/Nm³ reduoituna 10 %:n happipitoisuuteen. SO₂-pitoisuuksia ei ole ilmoitettu mittausraportissa.

Kuilu-uunin 27.9.2013 suoritettuja päästömittauksia koskevan raportin (Envimetria Oy, 4.12.2013) mukaan päästömittausten tulokset olivat SO₂-pitoisuuden osalta välillä 1–5 mg/Nm³ reduoituna 10 %:n happipitoisuuteen. Keskiarvo oli 3 mg/Nm³.

Tytyrin tuotantolaitoksen kuilu-uunin päästömittausraportin päästömittauksia kierrätysöljyn polton aikana 2.1.–2.3. ja 26.9.–31.12.2012 koskevan raportin (Envimetria Oy 5.4.2013) mukaan kuilu-uunin kalkinpolttoprosessi on erittäin tasainen. Uunin tuotantotietojen ja käyttöpäiväkirjojen mukaan kuilu-uunin lämpötila on alapoltinkammioissa alimmillaan noin 1 000 celsiusastetta ja ylimmillään 1 100–1 700 celsiusastetta. Raportin liitteessä 1 esitettyjen kuvajien mukaan kuilu-uunin savukaasujen hiilimonoksidipitoisuus reduoituna 10 %:n happipitoisuuteen on vuorokausiarvoina ollut alle 10 mg/Nm³ ajanjaksoilla 2.1.–2.3.2012 ja alle 20 mg/Nm³ ajalla 24.9.–31.12.2012. Raportin liitteen 2 taulukoissa olevien kyseisten ajanjaksojen mittaustulosten mukaan kuilu-uunin savukaasujen hiilimonoksidipitoisuuden vuorokausiarvot ovat olleet hyvin pieniä ja usein hiilimonoksidia ei ole esiintynyt savukaasuissa lainkaan.

Oikeudellinen arvio ja johtopäätökset

Asiassa on Nordkalk Oy Ab:n valituksesta arvioitavana, onko aluehallintoviraston päätöstä ympäristöluvan tarkistamisesta sementti-, kalkki- ja magnesiumoksiditeollisuuden BAT-päätelmien vuoksi muutettava valituksessa vaaditulla tavalla.

Asiassa on kysymys Nordkalk Oy Ab:n ympäristöluvan tarkistamisesta sementti-, kalkki- ja magnesiumoksiditeollisuuden BAT-päätelmien vuoksi. Ympäristönsuojelulain 80 §:n 1 momentin mukaan, kun Euroopan unionin komissio on julkaissut päätöksen direktiivilaitoksen pääasiallista toimintaa koskevista päätelmistä, laitoksen ympäristölupa on tarkistettava, jos se ei vastaa voimassa olevia päätelmiä ja tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä taikka jos luvassa on määräys 78 §:n mukaisista lievemmistä päästöraja-arvoista. Euroopan komission täytäntöönpanopäätös 2013/163/EU Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisten parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevien päätelmien ja päästötasojen vahvistamisesta sementin, kalkin ja magnesiumoksidin tuotantoa varten on julkaistu 9.4.2013.

Yhtiö on vaatinut, että kiertouunia koskevaa lupamääräystä A.7 muutetaan siten, että kiertouunin SO_x-päästöjen ja NO_x-päästöjen raja-arvot muutetaan hakemuksen mukaisesti BAT-AEL-arvojen sallittujen ylärajojen tasolle eli 500 mg/Nm³ myös 11 tilavuusprosentin happipitoisuudessa. Euroopan komission vahvistaman BAT-päätelmien kohdan BAT 45 taulukon 9 mukaan kalkkiteollisuuden polttoprosessissa syntyvien savukaasujen NO_x-päästötaso on kysymyksessä olevalle kiertouunille (Long Rotary Kiln, LRK)

<200–500 mg/Nm³. BAT-päätelmien mukaan vaihteluvälien yläpäättävät liittyvät dolomiittikalkin ja kovaksi poltetun kalkin tuotantoon. BAT-päätelmien kohdan BAT 47 taulukon 10 mukaan kiertouunin SO_x -päästöjen BAT-päästötaso on <50–400 mg/Nm³. Hallinto-oikeus toteaa, että yhtiön hakemuksen perusteella kyseessä ei ole kovaksi poltetun kalkin tuotanto.

Hakemukseen liitettyjen päästömittaustulosten perusteella Tytyrin tehtaan kiertouunin typenoksidien pitoisuudet ovat vaihdelleet vuosina 2014–2015 välillä 138–337 mg/Nm³, 10 % O₂. Vuonna 2015 suoritettujen mittausten mukaan savukaasujen SO₂-pitoisuudet vaihtelivat välillä 3–8 mg/m³n redusoituna 10 %:n happipitoisuuteen. Hakemuksen mukaan kiertouunissa poltetaan pääasiassa yhtiön Tytyrin kaivoksella louhittua kalkkikiveä. Kiertouunissa poltetaan myös muualta tuotua kalkkikiveä mutta hakemuksessa ei ole esitetty, kuinka suuri tuontiraaka-aineen osuus on ja kuinka paljon se arviolta vaikuttaisi savukaasupäästöjen NO_x- ja SO_x-pitoisuuksiin. Tähän nähden ja hakemukseen liitetyt päästömittausten tulokset huomioon ottaen asiassa ei ole esitetty sellaista selvitystä, jonka nojalla lupamääräystä A.7 olisi yhtiön valituksen johdosta syytä muuttaa.

Yhtiö on vaatinut myös kuilu-uunia koskevaa lupamääräystä A.8 muutettavaksi siten, että kuilu-uunin savukaasujen SO_x-päästöraja-arvo on BAT-päätelmien mukaisen vaihteluvälin ylärajalla. Yhtiö on myös vaatinut, että kuilu-uunin savukaasujen häkäpitoisuuden (CO) raja-arvoksi on asetettava hakemuksessa mainittu 500 mg/Nm³.

Yhtiö on hakemuksessaan ilmoittanut, että kuilu-uunissa käytetään polttoaineena myös kierrätysöljyä. Yhtiön Tytyrin tehtaan kuilu-uuni on BAT-päätelmien mukainen ASK-uuni (annular shaft kiln), jonka BAT-päästötaso on päätelmien kohdan BAT 47 taulukon 10 mukaan <50–200 mg/Nm³. BAT-päätelmien mukaan taso määräytyy savukaasun SO_x-tason lähtöarvosta ja käytetystä vähennystekniikasta. BAT-päätelmien kohdan BAT 48 taulukossa 11 on määritetty päästötasot savukaasun CO-pitoisuuksille muille uuneille, mutta ei mainitulle ASK-uunille. Hakemuksen mukaan kuilu-uuni ei ole ollut käytössä enää vuoden 2013 jälkeen eikä yhtiö ole esittänyt arviota kuilu-uunin käyttöön palauttamisesta. Hakemukseen liitettyjen 27.9.2013 tehtyjen savukaasujen päästömittausten mukaan kuilu-uunin savukaasujen rikkidioksidipitoisuus oli välillä 1–5 mg/Nm³ redusoituna 10 %:n happipitoisuuteen. Vuonna 2012 tehdyissä mittauksissa ei ole määritetty rikkidioksidipitoisuutta. Asiassa saatu selvitys huomioon ottaen hallinto-oikeus katsoo, että lupamääräyksessä A.8 asetetun kuilu-uunin savukaasujen rikkidioksidipäästön raja-arvon muuttamiseen yhtiön valituksessaan vaatimalla tavalla ei ole syytä.

Hallinto-oikeus toteaa, että lupamääräys A.8 on lähtökohtaisesti BAT-päätelmien mukainen, vaikka siinä ei olekaan erikseen mainittu hiilimonoksidipitoisuuden raja-arvoa. Yhtiön voimassa olevassa 21.10.2011 annetun ympäristölupapäätöksen lupamääräyksessä A.39 kuilu-uunin savukaasujen hiilimonoksidipitoisuudelle on asetettu raja-arvo 150 mg/Nm³ vuorokausikeskiarvona 10 prosentin happipitoisuudessa. Asiassa saadun selvityksen perusteella kuilu-uunin savukaasujen hiilimonoksidipitoisuudet ovat olleet alhaisia. Kun tämän lisäksi otetaan huomioon, että yhtiö on valituksessaan vaatinut raja-arvon asettamista, hallinto-oikeus on yhtiön valituksen tältä osin enemmälti hyläten lisännyt valituksenalaisen päätöksen lupamääräykseen A.8 hiilimonoksidipäästön raja-ar-

von ratkaisusta ilmenevästi. Ratkaisussa on muutettu voimassa olevassa ympäristölupapäätöksessä asetettu kuilu-uunin hiilimonoksidin raja-arvo vastamaan BAT-päätelmien mukaista 11 %:n happipitoisuutta. Raja-arvo on asetettu kuitenkin tavoitteellisenä siihen nähden, että yhtiö on hakemuksessaan esittänyt hiilimonoksidipitoisuudeksi 500 mg/Nm³. Yhtiön hakemuksessaan esittämää raja-arvoa ei edellisessä luvassa määrättyyn ja asiassa kuilu-uunin savukaasujen hiilimonoksidipitoisuudesta saatuun selvitykseen nähden voida pitää parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisena raja-arvona. Hallinto-oikeus lisäksi toteaa, ettei muiden tuotantolaitosten ympäristölupapäätöksillä ole ratkaisevaa merkitystä tämän asian ratkaisun kannalta.

Valituksessa on vaadittu, että lupamääräystä A.22 tarkennetaan siten, että lupamääräyksessä asetettu 15 tunnin rajoitus laajennetaan koskemaan kaikkien suodattimien yhdenaikaista ohitusta. Hakemuksen mukaan uunissa on käytössä kaksi erillistä puhdistinlaitetta. Aluehallintovirasto on valituksen johdosta antamassaan lausunnossa puoltanut vaadittua muutosta. Hallinto-oikeus katsoo, ettei lupamääräyksen muuttaminen vaaditulla tavalla johda ympäristönsuojelulain 49 §:n 1 momentissa mainittuihin luvan myöntämisen esteenä oleviin seurauksiin. Siten yhtiön vaatimus aluehallintoviraston päätöksen muuttamisesta voidaan tältä osin hyväksyä ratkaisuosasta tarkemmin ilmenevällä tavalla.

Yhtiö on vaatinut edelleen, että lupamääräykset A.39– A.62 muutetaan koskemaan yksinomaisesti kuilu-uunin polttoaineena käytettävää jätteeksi luokiteltavaa kierrätysöljyä. Tämän ohella lupamääräykseen olisi kirjattava, että tuotetun kierrätysöljyn ja raskaan polttoöljyn käyttöön sovelletaan BAT-päätelmien ja lupamääräysten A.2 ja A.6–A.12 vaatimuksia. Kierrätysöljyn käyttö on hyväksytty yhtiön Tytyrin kalkkitechdasta koskevassa ympäristöluvassa nro 120/2011/1. Lähtökohtaisesti yhtiön hakemuksessa tarkoitettu kierrätysöljy luokitellaan jätelain 5 §:n ja 6 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla vaaralliseksi jätteeksi, sekä jätteenpolttoasetuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua vaaralliseksi jätteeksi, jonka polttamiseen on sovellettava jätteenpolttoasetuksen mukaisia vaarallista jätettä koskevia säännöksiä ja päästöjen raja-arvoja. Jäteluokkaan 13 02 kuuluvat nimikkeet on jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 4 jäteluettelossa merkitty vaarallisiksi jätteiksi.

Hakemuksen perusteella kierrätysöljy on laivojen öljysäiliöiden kondenssiviestä saatua tislattua öljyä, joka pääosin vastaa ominaisuuksiltaan raskasta polttoöljyä. Yhtiö ei ole esittänyt selvitystä käytettävän kierrätysöljyn tuotestatuksesta tai siitä, että viranomaisena olisi todennut kierrätysöljyn osalta, ettei sitä ole pidettävä jätteenä. Hallinto-oikeus toteaa, että hakemuksen perusteella ja asiassa saadun selvityksen nojalla yhtiön käyttämän kierrätysöljyn on katsottava olevan jätelain 5 §:n ja 6 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan vaaralliseksi jätteeksi luokiteltavaa ainetta ja aluehallintovirasto on siten voinut antaa kierrätysöljyn päästöraja-arvoja ja käyttöä koskevat lupamääräykset valtioneuvoston jätteen polttamisesta annetun asetuksen vaarallista jätettä koskevien säännösten nojalla. Valituksenalaisen päätöksen muuttamiseen ei siten tältä osin ole syytä. Mikäli yhtiö haluaa käyttää polttoaineena kierrätysöljyä noudattaen tavanomaisia polttoaineita koskevien BAT-päätelmien raja-arvojen mukaisesti annettuja lupamääräyksiä, on sen osoitettava asiassa toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle, että kyseinen kierrätysöljy on tuote, eikä jätelaissa ja jätteenpolttoasetuksessa tarkoitettua jätettä.

Yhtiö on lopuksi vaatinut lupamääräyksen A.47 poistamista tarpeettomana.

Jätteenpolttoasetuksen 11 §:n mukaan jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa on oltava käytössä automaattinen järjestelmä, joka estää jätteen syöttämisen pykälässä mainituissa tilanteissa. Asetuksen 12 §:n 2 momentin mukaan, jos jätteen rinnakkaispolttolaitoksessa poltetaan vain tiettyihin jäteluokkiin kuuluvia jätteitä tai käytetään vain tiettyjä lämpökäsittelyprosesseja ja asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta voidaan muuten varmistua, ympäristöluvassa voidaan poiketa 9 ja 11 §:n mukaisista lämpötilaa tai viipymää koskevista vaatimuksista edellyttäen, että tämän asetuksen liitteessä 2 ilmaistuja orgaanisen hiilen kokonaismäärän ja hiilimonoksidin päästöjen raja-arvoja ei ylitetä. Jätteenpolttoasetuksen 12 §:ssä ei ole annettu mahdollisuutta poiketa vaatimuksesta asentaa automaattinen jätteen syöttämisen estävä järjestelmä. Näin ollen aluehallintoviraston päätöksen muuttamiseen ei ole syytä lupamääräyksen A.47 osalta ja yhtiön vaatimus on tältä osin hylättävä.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Päätöksen tiedoksiantaminen

Päätös on annettu tiedoksi julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Lohjan kaupunginhallituksen on viipymättä ilmoitettava tästä päätöksestä julkaisemalla tieto kuulutuksesta noudattaen, mitä kuntalain 108 §:ssä säädetään. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen voi hakea muutosta valittamalla.

Muutoksenhaku

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n 1 momentin mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n perusteella valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **14.8.2020**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Reko Vuotila ja Arto Hietaniemi sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Jenni Korpeinen.

Reko Vuotila

Arto Hietaniemi

Jenni Korpeinen

Hallinto-oikeuden esittelijä

Riikka Salo

Toimituskirjan antaja:

Laura Leinonen
ma. lainkäyttösihteeri

Jakelu

Päätös ja maksu

Nordkalk Oy Ab, maksutta
Asiamies:
Riikka Laaksonen

Jäljennös maksutta

Lohjan kaupungin vetovoimalautakunnan lupajaosto

Lohjan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Lohjan kaupunginhallitus

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/
Ympäristö ja luonnonvarat, sähköisesti

Etelä-Suomen aluehallintovirasto, sähköisesti
Ympäristölupavastuualue

Suomen ympäristökeskus, sähköisesti

ARS / LL

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>